

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 267:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Fastsættelse af takster).

Af Hanne Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 9/4 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Ifølge lovforslaget skal alle beslutninger om betaling for ydelser til borgerne og betalingens størrelse træffes på et kommunalbestyrelsesmøde. Forslaget er begrundet i et ønske om at opnå større åbenhed om fastsættelsen af taksterne, så det bliver tydeliggjort, hvilke takster der er fastsat i lovgivningen, og hvilke takster den enkelte kommune selv kan fastsætte.

En debat er velkommen og helt nødvendig i kommunerne, og jeg er enig i intentionerne med lovforslaget. Men jeg mener ikke, at kommunalbestyrelsen nødvendigvis skal træffe beslutning om alle takster og takstændringer på et møde. Der er flere og i visse tilfælde også bedre informationskanaler end kommunalbestyrelsesmøderne, og det bør derfor være den enkelte kommunalbestyrelse selv, der afvejer og tager stilling til, hvordan borgerne bedst kan blive informeret om takstfastsættelsen og grundlaget herfor.

I en række tilfælde vil det selvfølgelig være nødvendigt eller helt naturligt, at beslutningen om takstfastsættelsen træffes på et møde i kommunalbestyrelsen, f.eks. hvor der er tale

om principielle spørgsmål om takstfastsættelsen vedrørende forsyningsvirksomhed.

Det danske kommunestyre er kendetegnet ved en fri adgang til delegation. Delegationsfriheden er udtryk for noget helt grundlæggende, nemlig at det i videst muligt omfang må tilkomme den enkelte kommunalbestyrelse selv at træffe bestemmelse om, på hvilket niveau i den kommunale organisation sagerne bedst kan behandles og afgøres. Efter regeringens opfattelse bør man derfor ikke gribe ind i kommunalbestyrelsens frihed til selv at træffe bestemmelse om beslutningsniveauet i den kommunale organisation – afhængigt af de lokale og konkrete forhold.

Et forbud mod delegation ville medføre en væsentlig forøgelse af det antal sager, der skal behandles i kommunalbestyrelsen. For en lang række kommunale ydelser er der fastsat takster og gebyrer. I bemærkningerne til lovforslaget er nævnt daginstitutionstakster, dagpleje, madudbringning, tandbehandling, renovation, vandforsyning, vandafledning, haveaffald, fritidsforanstaltninger, museer, biografer, benyttelse af svømmehal og ekspeditionsgebyrer. Og denne liste er langt fra udtømmende, hvad forslagsstillerne jo også selv har tilkendegivet ved at tilføje et »med mere«.

Kommunalbestyrelserne må naturligvis være opmærksomme på, at borgerne informeres om taksterne. På særlige områder og for bestemte ydelser kan der også være et behov for offentliggørelse af priskalkulationerne, det vil sige, at beregningsgrundlaget må lægges frem, og der er i øvrigt i lovgivningen fastsat regler om takstfastsættelsen på væsentlige områder.

Jeg vil også gerne fremhæve, at ethvert kommunalbestyrelsesmedlem ifølge den kommunale styrelseslovs § 11 kan indbringe ethvert spørgsmål om kommunens anliggender – altså også spørgsmålet om takster – for kommunalbestyrelsen, og kommunalbestyrelsen kan også til enhver tid tilbagekalde eller begrænse en delegation. Efter regeringens opfattelse ville et delegationsforbud derfor være et uheldigt indgreb i den enkelte kommunalbestyrelses adgang til selv at fastlægge beslutningsniveauet i kommunen. Et forbud mod delegation ville heller ikke være den rigtige måde at tilgodese hensynet til information af borgerne på; det må ske på en mere direkte og effektiv måde.

[Indenrigsministeren]

Min konklusion må derfor blive, at om end regeringen – som jeg har nævnt – er enig i intentionerne, mener vi, at metoderne er forkerte. Vi kan derfor ikke støtte forslaget, men vi tager gerne del i debatten.

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige tak til indenrigsministeren og samtidig sige, at vi selvfølgelig synes, at information er en god ting, og den er også både vigtig og nødvendig.

Den periode, hvor man arbejder med det kommende års budget i et byråd, er jo ganske lang. Den strækker sig faktisk fra april-maj og hen til oktober, hvor budgetterne vedtages og man udstikker rammerne og mulighederne for det kommende år. Det vil jo være fantastisk godt at få startet en god debat med borgerne i denne periode, få informationer ud og få forelagt ønsker og forventninger for kommunalbestyrelsen. Delegeringsmodellen kan jo også bruges som en ansvarsforflygtigelse over for den politiske opgave, det ansvar, man har påtaget sig.

Ministeren siger, at kommunalbestyrelsen »skal selv«. Ja, det skal kommunalbestyrelsen; budgettet og udskrivningsprocenterne skal kommunalbestyrelsen selv fastsætte, og ingen andre. Men at vedtage den slags ting for lukkede døre er faktisk at afskære folk fra at få information. Det er i hvert fald at afskære befolkningen fra det grundlag, som beslutningerne træffes på, vægtningen af, hvad man vil.

Det er vigtigt, at taksterne ikke bruges til at skjule skatteforhøjelser. Det kan i virkeligheden godt være en skjult skatteforhøjelse at lægge taksterne over det nødvendige niveau, hvis skatterne i øvrigt er lavere, end det er forsvarligt. Lige så vel som når det gælder skatteudskrivningsprocenten, skal der faktisk foreligge et klart budget, så man kan se, at udgifter og indtægter passer sammen. Sagerne antal vil ikke være belastende, mange sager vil ikke kræve debat på et byrådsmøde, men det skal naturligvis fremgå af dagsordenen.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at der bliver en mulighed for at ændre taksternes størrelse. Specielt hvis vi her i dette hus laver om på lovgivningen og det økonomiske grundlag i løbet af året, må der være en mulighed for at justere taksterne. Der er jo ingen af os, der overvejer at fastsætte udskrivningsprocenten på et lukket økonomiudvalgsmøde.

Karen Højte Jensen (KF):

Åbenhed og information politikere og borgere imellem er naturligvis meget vigtigt, og derfor har vi bestemt sympati for intentionerne i forslaget. Men jeg mener, at Socialdemokratiet med dette forslag forsøger at skabe et problem, som ikke findes i forvejen.

Jeg ser ingen grund til, at fastsættelse af diverse takster absolut skal ske på et kommunalbestyrelsesmøde. Lad dog de enkelte kommunalbestyrelser selv tilrettelægge deres arbejdsmetoder, -fordeling og -delegation. I vid udstrækning er der jo tale om, at takstfastsættelser udfylder en budgetramme, som er godkendt ved budgetbehandlingen i kommunalbestyrelsen, og herudover vil principperne for takstfastsættelse ofte også være et anliggende for et kommunalbestyrelsesmøde.

Hvad angår åbenhed om taksternes størrelse og beregningsgrundlaget for dem, er jeg faktisk sikker på, at selv om man eventuelt måtte ønske det, vil ingen kommunalbestyrelse være i stand til at forholde borgerne de oplysninger, de måtte ønske at få – og lad mig tilføje: Med rette.

Nu kender jeg ikke den konkrete baggrund for, at Socialdemokratiet fremsætter dette forslag, men var det dog ikke nemmere, at de socialdemokratiske medlemmer af de udvalg og kommunalbestyrelser, der er tale om, benytter sig af adgangen til at tage en sag op i det pågældende forum? Det var dog en mere anvendelig metode end at gennemføre endnu mere central styring.

Vi afviser således forslaget.

Erik Larsen (V):

Det må være helt oplagt og naturligt at antage, at de, som er mest interesseret i, at der skal være åbenhed omkring takstfastsættelser for kommunale opgaver, er kommunalbestyrelserne i de enkelte kommuner. De er tættest på borgerne, de får spørgsmålene, og det er dem, der møder kritikken. Det fremsatte lovforslag kan for mig at se kun opfattes som et forsøg fra Socialdemokratiets side på at sige, at vi fra Folketingets side skal sikre åbenhed omkring taksterne, fordi vi ikke tror, kommunalbestyrelserne selv kan magte opgaven, eller at de ikke selv har den nødvendige interesse i det.

Der er tale om takstfastsættelser for betaling af ydelser, og det må være sådan, at kommu-

[Erik Larsen]

nerne ikke misbruger retten på dette område til at afholde større udgifter end dem, der er i harmoni med borgernes ønsker.

Venstre deler ikke den opfattelse, at der for at sikre borgerne er brug for strammere regler end dem, der er gældende i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og i bestemmelserne om, at gebyrer, der opkræves, ikke må være overskudsgivende. I forhold til de forskellige kommunale fonde er der bestemmelser, der sikrer intern forrentning af de over- og under-skud, der måtte komme.

Endelig er det vigtigt at fremhæve, at styrelseslovens sikring af mindretal betyder, at et enkelt kommunalbestyrelsesmedlem kan kræve en sag til behandling i et kommunalbestyrelsesmøde, også selv om kompetencen til at træffe afgørelse er udelegeret til fagudvalg. I langt de fleste kommuner er det praksis, at takster fastsættes i forbindelse med budgetvedtagelsen, som foregår i et åbent kommunalbestyrelsesmøde.

Jeg vil benytte lejligheden til at nævne, at dette lovforslag er enslydende med et forslag, som Venstresocialisterne fremsatte i Folketinget i 1985. Ved den lejlighed var Socialdemokratiets ordfører, fru Hanne Andersen, meget afvisende over for forslaget og kaldte det unødvendig centralisering og unødvendig detaljering af budgetlægningen. Der må være sket noget siden 1985 i praktisk politik i kommunerne, der animerer Socialdemokratiet til at have en anden opfattelse nu.

Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi mener, at kommunernes ret til at udelegere opgaver til fagudvalg skal fastholdes. Det sikrer en strukturudvikling og en modernisering af kommunernes arbejde, uden at det tilsidesætter borgernes og kommunalbestyrelsernes mulighed for i fællesskab at sikre den fornødne åbenhed.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Fru Karen Højte Jensen undrede sig over, hvad formålet med lovforslaget er. Det er faktisk at ændre loven, som det også fremgår af lovforslaget. Når fru Karen Højte Jensen siger, at der ikke er noget problem, så kan jeg ikke forstå, at fru Karen Højte Jensen ikke kan tilslutte sig forslaget.

Hr. Erik Larsen siger, at Socialdemokratiet nu åbenbart vil sikre åbenhed. Det vil vi også i hvert fald dér, hvor der ikke er åbenhed. Vi mener, det er langt enklere, hvis der er en klar beslutning om, at alle takster og gebyrer skal fastsættes i åbne møder. Det er langt mere enkelt, end at et enkelt byrådsmedlem med styrelsesloven i hånden kan kræve spørgsmålet taget op.

Der er vel ikke noget galt i at ændre standpunkt fra 1985 til 1992. Det kan faktisk være nyttigt, og politik går ofte ud på at ændre tingene, men også at ændre standpunkter. Den praksis, der har udviklet sig centralt, når det gælder gebyrer, ser vi meget nødig overført til andre dele af det demokratiske styre.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Lad mig være venlig og sige, at der må være et eller andet, fru Hanne Andersen har misforstået. Fru Hanne Andersen sagde, at jeg havde givet udtryk for, at jeg var usikker over for formålet med lovforslaget, men jeg sagde faktisk, at jeg var enig i intentionerne. Det, jeg efterlyste, var den konkrete baggrund for lovforslaget.

For så vidt angår intentionerne, formålet, er der basis for at opnå dette i dag uden yderligere central styring, som jeg påpegede i min ordførertale.

Birgitte Husmark (SF):

I SF mener vi, det er et glimrende forslag, vi har til behandling her. Vi har meget stor sympati for det, idet der altid må være den størst mulige åbenhed over for en kommunes borgere med hensyn til, hvad de betaler til, og hvorfor de betaler. Det er en god regel.

Det er blevet nævnt, at et medlem af en kommunalbestyrelse altid kan fremsætte et forslag til kommunalbestyrelsens dagsorden om at drøfte den pågældende takstfastsættelse, men det er da netop en unødvendig bureaukratisering af det, der burde være en selvfølge, nemlig fuldstændig åbenhed omkring takstfastsættelsen i kommunerne.

Ligesom i 1985 synes SF, at det er et glimrende forslag.

Poul Nødgaard (FP):

[Poul Nødgaard]

Fremskridtspartiet har studset ikke så lidt over det socialdemokratiske lovinitiativ. Jeg kan være enig med Socialdemokratiet i, at der skal være fuldstændig orden i de kommunale takster, gebyrer osv., men når Socialdemokratiet ønsker en centralistisk ordning fastlagt, må jeg melde fra.

Jeg tror egentlig, at tingene fungerer som beskrevet i det foreliggende lovforslag i en hel del kommuner, men et stort antal kommuner har delegeret kompetencen til fagudvalg, og de fastsætter så taksterne svarende til de indtægtsposter, som fremgår af budgettet. Skulle der i et kommunalt fagudvalg ikke være enighed – det understreger jeg – så kan et enkelt medlem af udvalget blot begære forslaget forelagt for det samlede byråd på samme måde, som vi kender det fra en lang række andre sager i kommunerne.

Der findes et hav af takster og gebyrer i kommunerne, og jeg finder det overordentlig vigtigt, at borgerne kan få dokumentation for, at størrelsen er fastsat af det organ, som har kompetence til det i henhold til vedtagelsen i den enkelte kommune, altså enten i byrådet eller eventuelt i fagudvalgene, således at gebyrer og takster ikke fastsættes på må og få i kommunerne, men at det hele tiden er det kompetente organs afgørelser, som borgerne kan få at se.

Jeg erkender, at når det foregår på udvalgs-møder, er der selvfølgelig ikke åbenhed omkring det, hvad der er i et åbent byrådsmøde, men jeg ved ikke, om det gør nogen forskel, for vi må ikke glemme, at det også er kompetente byrådspolitikere, der sidder i alle fagudvalgene, alt efter hvilket styrkeforhold deres parti har i byrådet.

I den kommune, hvor jeg er viceborgmester, fremgår alle takster m.v., når budgettet kommer til endelig vedtagelse i byrådet. I praksis er det udvalgenes forslag, vi sidder og behandler, og som blot konfirmeres i byrådet i forbindelse med budgettets vedtagelse den anden tirsdag i oktober.

Hvis Socialdemokratiet tænker sig om, vil de indrømme, at lovforslaget i meget ringe grad er udtryk for kommunalt selvstyre, decentralisering osv. Hvis vi her i Folketinget mener noget med ordet decentralisering og med, at der skal være kommunalt selvstyre, så forstår jeg ikke, at man ikke vil overlade det til den

enkelte kommunalbestyrelse selv at fastsætte, hvorledes disse ting skal fungere. Det er logik, og det burde det også være for Socialdemokratiet.

Jeg spekulerer på, om dette lovforslag er afstemt med det socialdemokratiske bagland af borgmestre osv., om de synes, at det, Socialdemokratiet lægger op til her, er en god idé. Jeg mener, at det i virkeligheden er undertrykkelse af det kommunale selvstyre, hvis jeg skal bruge et mildt udtryk.

Jeg synes, at Socialdemokratiet skulle tænke sig om en ekstra gang, og jeg vil egentlig håbe, at vi ikke ser mere til forslaget.

Jeg har en enkelt bemærkning til fru Hanne Andersen. Fru Hanne Andersen brugte udtrykket »skjulte skatteforhøjelser«. Hvis kommunerne bruger takstforhøjelser til skjulte skatteforhøjelser, så melder jeg også fra. Men lad os holde os til realiteternes verden: Stort set alle de takster, der opkræves i kommunerne, dækker kun en del af de udgifter, der er forbundet med den pågældende aktivitet.

Lad os f.eks. tage en svømmehal. I vores kommune er det en udgift på omkring 3 mio. kr., og vi får ca. 600.000 kr. ind ved salg af badebilletter. Sådant kunne jeg fortsætte, f.eks. med pasning af børn; jeg kunne tage hele spektret, hvor vi fastsætter takster og gebyrer. De udgør kun en lille bitte del af de samlede udgifter på de enkelte områder. Så længe de ikke overstiger udgiften, kan der aldrig blive tale om en skjult skatteforhøjelse. Jeg håber, det var en fortaelse.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til Fremskridtspartiets ordfører, at der er mange måder at lave skjulte skatteforhøjelser på eller skjule, at skatterne bliver holdt kunstigt nede, hvis det var det, man ville, men det har jeg ikke påstået at man gør.

Vi har god kontakt også til vort bagland, og vi har ingen problemer med dette lovforslag.

Jeg vil gerne understrege kraftigt, at vi ikke kunne drømme om at blande os i, hvordan det enkelte byråd eller amtsråd skal fastsætte sine takster, hvad grundlaget skal være, hvilke overvejelser de skal gøre sig, hvilken service de vil give deres borgere. Vi vil heller ikke blande os i, hvor høje eller hvor lave taksterne skal være.

[Hanne Andersen]

Vi synes blot, det er en utrolig god idé, at alle kender grundlaget for beslutningen om taksternes størrelse, at alle kender de overvejelser, man har gjort sig, og hvilken beslutningsproces man har været igennem, før man når frem til takstens størrelse. Det ville være reelt. Det er naturligvis det enkelte kommunale råd, der træffer beslutning om, hvor høje eller hvor lave takster og gebyrer skal være, eller hvor mange der skal være – men i åbenhed.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg er bange for, at fru Hanne Andersen og jeg taler forbi hinanden, for der er i allerhøjeste grad åbenhed. Jeg ved præcis, hvordan det fungerer i virkelighedens verden, og det burde fru Hanne Andersen også vide.

I de kommuner, hvor det er overladt til fagudvalgene at fastsætte takster, annonceres det, efter at det har været behandlet i et fagudvalg, hvad taksterne er på de pågældende områder, og fra hvilken dato de gælder. Det bliver indrykket i meget informative annoncer. I vores kommune har vi folk, der har forstand på at sætte annoncer op, så folk ser det, når de læser avis, og på den måde informerer vi om alle de ting, der sker i fagudvalgene.

Er der så en borger, der er meget interesseret i at vide, hvorfor vi f.eks. har forhøjet taksterne i vores svømmehal med 5 pct., så er den pågældende altid velkommen til at få dokumentation. Det er et led i den måde, vi styrer servicen i kommunerne på, og det er også i overensstemmelse med loven om partsoffentlighed.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvad Socialdemokratiet vil med dette centralistiske lovforslag.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Nødgaard, at vi faktisk vil gøre det mindre besværligt, mindre bureaukratisk, mere åbent med hensyn til, hvordan tingene sker.

Jeg har også kendskab til det kommunale liv. I det amtsråd, hvor jeg sad, holdt vi ikke åbne fagudvalgsmøder. Jeg ved ikke, om man gør det i hr. Poul Nøggaards kommune, men dér, hvor jeg arbejdede, var de temmelig lukkede. Det kan godt være, at slutresultatet blev

fremlagt til vedtagelse i amtsrådet, men der fulgte ikke nogen oplysning med om, hvilke kriterier og hvilke overvejelser man havde lagt til grund for den takst, man nu var nået frem til.

Vi synes, det er en retting, at borgerne kender hele grundlaget, at vi gør det mindre besværligt, mindre bureaukratisk. Man behøver ikke at søge om noget bagefter, hvis der er åbenhed.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Hanne Andersen konkret, da fru Hanne Andersen nu henviser til sit udvalgsarbejde i Københavns Amt, om det skyldes fru Hanne Andersens egne vanskeligheder med i et socialdemokratisk styret amt at få disse ting åbent frem på et amtsrådsmøde. Jeg synes, det er interessant, hvis Folketinget og regeringen skal bruges i sager, hvor man i Københavns Amt med socialdemokratisk ledelse ikke kan komme igennem som udvalgsmedlem.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at lovforslaget bestemt ikke har baggrund i konkrete personlige oplevelser hverken det ene eller det andet sted. Men jeg lytter, når nogle påpeger, at de synes, der er et hul i demokratiet. Og det er vel fuldt lovligt at prøve at stoppe et hul i demokratiet også her i folketingsalen.

Lis Noer Holmberg (CD):

Hr. Poul Nødgaard har været inde på en hel del, fordi hr. Poul Nøggaard sidder i en kommunalbestyrelse, og jeg må erkende, at det gør jeg også.

Jeg står lidt uforstående over for dette lovforslag, idet det er min opfattelse, at det, man foreslår her, allerede finder sted. Taksterne fastsættes i de udvalg, hvorunder de forskellige områder hører, og i disse udvalg sidder også byrådsmedlemmer. Derefter går det videre til godkendelse i et byrådsmøde, hvorefter det går ud til offentligheden. Der er fuld åbenhed om disse ting. Det er muligt, at det ikke foregår sådan alle steder, og det er vel årsagen til, at man vil lovgive om det.

[Lis Noer Holmberg]

Man kan diskutere, om der skal lovgives på området, og om det vil indskrænke kommunernes ret til selv at bestemme. Jeg har fornemmelsen af, at Socialdemokraterne også går ind for selvstyre, men dette er sådan set et indgreb i kommunernes selvstyre. Umiddelbart virker lovforslaget altså overflødigt. Men vi vil lytte og se, om der kommer nogle virkelig gode argumenter frem, der kan overbevise os om, at dette skulle være en god idé.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne spørge CD's ordfører, om det skulle være et indgreb i selvstyret, at man kan vælge åbenhed fra. Et indgreb i selvstyret kan det kun være, hvis man griber ind i den politiske beslutningsproces i det enkelte byråd. Det er der ingen der har tænkt at gøre med dette lovforslag. Dette forslag går kun ud på yderligere demokrati dér, hvor man ikke bruger det, og yderligere åbenhed, fuld åbenhed.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil sige til fru Hanne Andersen, at når visse kommuner har denne åbenhed, har alle kommuner mulighed for at have denne åbenhed. Jeg kan ikke se, at det skulle være nødvendigt at lovgive.

Ole Vig Jensen (RV):

Da vi sidst behandlede et lovforslag med samme intentioner som dette, nemlig i 1985, sagde fru Hanne Andersen bl.a. følgende – jeg citerer fra Folketingstidende 1985-86, sp. 997:

»Den ændring af styrelseslovene, der her foreslås, mener vi er en unødvendig detaljering af budgetbehandlingen i kommuner og amter. Det er også en unødigt centralisering, når det gælder budgetbehandlingen, for det er nemlig sådan, at hvis bare ét medlem af en kommunalbestyrelse ønsker taksterne for kommunale serviceydelser behandlet i et kommunalbestyrelsesmøde, skal det ske. Der er ikke brug for en lovændring.«

Det var ganske klar og fornuftig tale. Jeg synes, det var rigtigt udtrykt, og nøjagtig sådan vil jeg også sige i dag. Det betyder ikke, at jeg ikke er enig med forslagsstillerne og fru Hanne Andersen i, at der bør være fuld offentlighed

omkring en kommunes takstpolitik. Jeg mener bestemt også, at det er det almindelige, men hvor det ikke er tilfældet, hvor man måske kan opleve et flertal, der majoriserer og dermed krænker det krav, som offentligheden, borgerne, har på at kende til takstpolitikken, grundlaget for fastsættelse af taksterne, kan enhver gruppe eller ethvert kommunalbestyrelsesmedlem blot bede om at få sagen i et kommunalbestyrelsesmøde, som det også er sagt tidligere.

Jeg synes derfor, det er alt for vidtgående og helt unødvendigt at lovgive på området, og jeg henholder mig til de udmærkede udtalelser, som fru Hanne Andersen kom med, da forslaget sidst blev behandlet – ganske vist fremsat af et andet parti.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at indenrigsministeren formentlig også kan oplyse, at der er grund til mere åbenhed omkring taksterne, idet indenrigsministeren har været nødt til at gribe ind vedrørende kloakfondene, hvor man har opkrævet gebyrer til et andet formål.

Der er siden 1985 blevet flere og flere takster, flere og flere gebyrer. De belaster faktisk den enkelte borgers daglige økonomi og budget i lige så høj grad som udskrivningsprocenterne og grundskyldpromillerne. Det er efterhånden en stor del af betalingen til det offentlige, der opkræves via gebyrer og takster, en langt større del, end vi så i 1985. Det er steget fra år til år, og derfor mener jeg, det er blevet vigtigere, at det er en åben, demokratisk beslutning.

Glønborg (KRF):

Det er ikke lykkedes forslagsstillerne at overbevise Kristeligt Folkeparti om, at der er brug for dette lovforslag. Vi er naturligvis tilhængere af åbenhed, men erfaringerne viser, at der er den fornødne åbenhed omkring disse spørgsmål. Vi er ikke tilhængere af rigoristiske bestemmelser, som gør det vanskeligere at lave smidige ordninger og arbejdsfordelinger i kommunerne. Vi lader trygt bestemmelsesretten med hensyn til, hvad man beholder i kommunalbestyrelsen, og hvad man uddelegerer til andre, være hos kommunalbestyrelsen.

Hanne Andersen (S):

Jeg vil afsluttende sige, at jeg i dag kan konstatere, at der er ret mange partier, der går ind for den skjulte behandlingsproces. Det er kun slutresultatet af et forløb, der skal behandles i fuld offentlighed, til trods for at vi har fået flere og flere takster igennem tiderne.

Jeg vil naturligvis på mit partis vegne belyse dette yderligere under udvalgsarbejdet og prøve at godtgøre, at det er en fornuftig, demokratisk proces, vi her lægger op til, og ikke et indgreb i det lokale selvstyre. Selvstyret og beslutningen ligger hos lokalpolitikkerne.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Nu synes jeg oprigtig talt, fru Hanne Andersen går for vidt, når fru Hanne Andersen her fra Folketingets talerstol siger, at stort set alle andre partier undtagen Socialdemokratiet og SF ønsker en skjult proces. Det er ikke det, der er tale om.

Jeg har lyttet til de øvrige ordførere, som har sagt, at de er enige i intentionerne om åbenhed og information. Det, de er imod, er, at man nu skal lave en central styring i detaljer på dette område. Der er ingen, der er imod åbenhed og information på dette område.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Vi går ikke ind for en central styring. Vi går ind for en forenkling, nemlig at der skal være nogle klare regler for, hvordan man behandler disse sager, således at man ikke behøver at komme i en situation, hvor man i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen skal anmode om at få aktindsigt, hvor kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke skal bringe en særlig sag til behandling i byrådet eller kommunalbestyrelsen. Vi synes faktisk, at det er en forenkling af processerne, at alle behandler gebyrer i fuld åbenhed og fuld offentlighed. Vi betragter det som en forenkling og en yderligere demokratisering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om en videnskabelig undersøgelse af Thulearbejdere.

Af Kaj Poulsen (S) og Birgitte Husmark (SF) m.fl.

(Fremsat 8/4 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, som vi har til behandling, at formålet med den foreslåede videnskabelige undersøgelse skal være, at det én gang for alle skal fastslås, om der er en årsagssammenhæng mellem konstaterede sygdomme hos Thulearbejdere og ophold på Thulebasen fra 21. januar til 9. september 1968, den periode, hvor man foretog oprydning efter nedstyrtningen af et amerikansk B-52 bombefly den 21. januar 1968.

Som det vil være bekendt, har spørgsmålet om de tidligere Thulearbejders helbredsmæssige problemer været genstand for drøftelser over en lang periode.

Sundhedsstyrelsen har i perioden fra 1986 til nu vurderet de informationer, der har været, og som er tilgængelige, om flystyrtet samt de mulige helbredsmæssige konsekvenser, det måtte have medført for de personer, der opholdt sig på Thulebasen i den periode, hvor oprydningsarbejdet blev gennemført.

Det har da også tidligere, nemlig i 1988, været overvejet at gennemføre en videnskabelig undersøgelse svarende til, hvad der er nævnt i det forslag, vi drøfter nu.

Både Sundhedsstyrelsen og det daværende Lægevidenskabelige Forskningsråd fremførte